

Henhold til Litra a.—c. i § 4, men det mener jeg ikke er tilstrækkeligt. Menighedsraadene maa have en Pligt og en Ret til at udelukke dem, der i Virkeligheden vise sig uværdige og gøre Brud paa deres Løfte. Ændringsforslaget til § 7 gaar ud paa at indføre den samme Bestemmelse der, at Menighedsraadet har Ret og Pligt til at udelukke den, der bryder Løftet efter § 8. Selvfølgelig kan den paagældende, som der ogsaa staa i Forslaget, indanke denne Kendelse gennem Provsten til Biskoppen.

Jeg tror nu slet ikke, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i Gaar sagde, at disse Bestemmelser om Betingelserne for at komme paa Valglisten og blive valgbare, af Præsterne ville blive benyttede i Agitationen af politiske Hensyn, hvorved de uden videre ville udelukke store Dele af Befolkningen fra Valgret. Det ærede Medlem omtalte, at en Præst havde nægtet et Medlem af Folkekirken Adgang til at være Fadder, fordi han havde solgt Billetter til en socialdemokratisk Fest. Jeg tvivler meget om, at det forholder sig rigtigt; der har nok været andet og mere end dette at sælge Billetter. Vi have jo hørt saa mange Paastande fra socialdemokratisk Side om, hvor forfærdelig Præsterne og de, der høre til den ledende Menighed, gaa frem. Vi hørte jo her ved første Behandling nogle grufulde Skildringer af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe); men det viste sig, at det var aldeles løs Tale. Man har derfor Grund til at være noget mistvivlende, naar de Herre fremføre deres store Beskyldninger mod Kirken og Præsterne.

Den ærede Minister udtalte ved første Behandling; og det har han ogsaa udtalt privat, at hans Mening med Forslaget var, at det skulde blive saaledes, at den levende Menighed kunde befinde sig vel i Folkekirken. Men jeg er overbevist om at indføre vi tvungne Menighedsraad uden nogen som helst Sikkerhed for, at de komme til at bestaa af Folk, der ere venligsindede i alt Fald mod Kristendommen og Kirken, er det umuligt, at den levende Menighed kan befinde sig vel i en saadan Menighed, og det vil bidrage til, at der oprettes en Masse Valgmenigheder og Friemenigheder. Det vil derfor ikke lykkes, som den højtærede Minister udtalte, gennem dette Forslag at bidrage til at hemme Folks Træden ud af Folkekirken.

Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at der ivredes saa meget imod at give Me-

nigheden Indflydelse paa Præstevalget fog Kirkens Anliggender. Jeg tror, at den ærede Ordfører tager fejl deri. Jeg har endnu ikke set nogen ivre hverken i Skrift eller Tale mod, at Menigheden fik Indflydelse paa Menighedens Anliggender. Det, der er ivret mod, er, at de, der staa i Modsætningsforhold til Menigheden og Kirken, muligvis faa den største og afgørende Indflydelse. Jeg tror, at den ærede Ordfører forveksler Menighed og Befolkning, men det er to forskellige Ting. Den ærede Ordfører ved lige saa godt som jeg og vil selvfølgelig ogsaa vedkende sig, at der er stor Forskel paa Menighed og Befolkning. Der kan være adskillige Sogne, hvor de, der i Virkeligheden i dybeste Forstand høre til Menigheden, er et lille Mindretal, og det bliver ikke deres Indflydelse, der kommer til at gælde, men deres, der staa i Modsætning til Menigheden. Det er ogsaa blevet udtalt af mange forskellige andre. Jeg nævner forskellige Udtalelser af den tidligere, nu afdøde Folketingsmand Termansen, som ikke kunde beskyldes for at høre til den saa meget kritiserede Retning inden for Folkekirken, Indre Mission, som Medlemmer her saa ofte have kritiseret. Han sagde bl. a., at han ikke kunde være med til at lægge Afgørelsen af Folkets dybeste Interesse i Hænderne paa dem, der slet ingen Interesse havde for Kirken og Kristendommen.

Det er ofte udtalt og for Resten med nogen Ret, at alle de, der nu maa betale Skat til Folkekirken og dens Anliggender, ogsaa bør have Medbestemmelsesret med Hensyn til dens Styrelse. Jeg siger, at der er et svagt Punkt i vor Grundlov, at Folk, som ikke ville høre til Folkekirken og udtræde af den, dog maa betale til Skolen det samme Beløb, som de ellers betale til Folkekirken. Jeg mener, at det er en ganske forkert Bestemmelse, og det er beklageligt, at det skal være nødvendigt at faa en Grundlovsforandring for at faa denne meget uheldige Bestemmelse ud af vor Lovgivning, hvorved Folk, som ikke ville have med Folkekirken at gøre og udtræde af den, dog maa betale deres tidligere Bidrag til Folkekirken til en anden Sag, og jeg skulde meget ønske, at der kunde gøres noget for at komme bort fra denne uheldige Bestemmelse.

Jeg kan forsikre den ærede Ordfører, at jeg og mange med mig ere villige til at give den størst mulige Indflydelse til Menighedens Medlemmer, med Hensyn til hvad der hører Folkekirken og Menighedslevet til, naar man blot kan være sikker